

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 31. maja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Nemčija) – Hornbach-Baumarkt-AG / Finanzamt Landau**

(Zadeva C-382/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Svoboda ustanavljanja — Davek od dohodkov pravnih oseb — Ureditev države članice — Določitev obdavčljivega dohodka družb — Ugodnost, ki jo družba rezidentka brezplačno odobri družbi nerezidentki, s katero je v razmerju medsebojne odvisnosti — Izravnava obdavčljivih dohodkov družbe rezidentke — Neobstoj izravnave obdavčljivih dohodkov v primeru enake ugodnosti, ki jo družba rezidentka dodeli drugi družbi rezidentki, s katero je v takem razmerju — Omejitev svobode ustanavljanja — Upravičitev)

(2018/C 259/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hornbach-Baumarkt-AG

Tožena stranka: Finanzamt Landau

Izrek

Člen 43 ES (postal člen 49 PDEU) v povezavi s členom 48 ES (postal člen 54 PDEU) je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero je treba dohodke družbe rezidentke neke države članice, ki je družbi s sedežem v drugi državi članici, s katero je v razmerju medsebojne odvisnosti, odobrila ugodnosti pod pogoji, ki odstopajo od pogojev, o katerih naj bi se v enakih ali podobnih okoliščinah dogovorile med seboj neodvisne tretje osebe, določiti tako, kakor bi se, če bi veljali pogoji, o katerih naj bi se dogovorile take tretje osebe in ki bi morali biti predmet izravnave, če do take izravnave obdavčljivih dohodkov ne pride, kadar te iste ugodnosti družba rezidentka odobri drugi družbi rezidentki, s katero je v razmerju medsebojne odvisnosti. Nacionalno sodišče pa mora preveriti, ali ureditev iz postopka v glavni stvari davčnemu zavezancu rezidentu daje možnost, da dokaže, da je bilo o pogojih dogovorjeno iz poslovnih razlogov, ki izhajajo iz njegovega položaja družbenika družbe nerezidentke.

⁽¹⁾ UL C 343, 19.9.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 29. maja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – Liga van Moskeeën en Islamitische
Organisaties Provincie Antwerpen, VZW in drugi/Vlaams Gewest**

(Zadeva C-426/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Zaščita dobrega počutja živali pri usmrčitvi — Posebne metode zakola, predpisane pri verskih obredih — Muslimanski praznik žrtvovanja — Uredba (ES) št. 1099/2009 — Člen 2(k) — Člen 4(4) — Obveznost obrednega zakola v klavnici, ki izpolnjuje zahteve iz Uredbe (ES) št. 853/2004 — Veljavnost — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 10 — Svoboda vere — Člen 13 PDEU — Spoštovanje nacionalnih običajev na področju verskih obredov)

(2018/C 259/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Tožena stranka: Vlaams Gewest

Ob udeležbi: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Izrek

Pri preučitvi vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 4(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1099/2009 z dne 24. septembra 2009 o zaščiti živali pri usmrtitvi v povezavi z njenim členom 2(k) glede na člen 10 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 13 PDEU.

⁽¹⁾ UL C 383, 17.10.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 31. maja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Törvényszék – Madžarska) – Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Zadeva C-483/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13/EGS — Člen 7(1) — Posojilne pogodbe, izražene v tuji valuti — Nacionalna zakonodaja, ki določa posebne postopkovne zahteve za ugovor nepoštenosti — Načelo enakovrednosti — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do učinkovitega sodnega varstva)

(2018/C 259/07)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zsolt Sziber

Tožena stranka: ERSTE Bank Hungary Zrt

Ob udeležbi: Mónike Szeder

Izrek

1. Člen 7 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v kateri so za tožbe potrošnikov, ki so sklenili posojilne pogodbe, ki so izražene v tuji valuti in vsebujejo določilo o razponu med menjalnim tečajem, ki se je uporabil ob izplačilu posojila, in tistem, ki se uporablja pri odplačevanju tega posojila, in/ali določilo o pravici do enostranske spremembe, ki posojilodajalcu omogoča zvišanje obrestne mere, provizij in stroškov, določene posebne postopkovne zahteve, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, če ugotovitev nepoštenosti pogojev, ki so vključeni v tako pogodbo, omogoča vzpostavitev pravnega in dejanskega položaja, v katerem bi bil potrošnik, če teh nepoštenih pogojev ne bi bilo.